

nis erudiāmur affectu. Per Dōminum nostrum, &c.

Ad Tertiam, Antiphona.

Pro Martyre tantum, Capitulum.
Confitebor tibi, ut supra. cvj.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capitulum.

R. breve. Spēcie tuā * Et pulchritudine tuā. **V.** Intēde, prospere procēde, & regna. Et pulchritudine. Glōria Patri. Spēcie tuā. **V.** Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in medio ejus, non commovebitur.

Ad Sextam, Antiphona.
Jam hyems transit.

Pro Martyre tantum,

Capitulum. *Eclē. 51.*

Liberasti me secundum multitudinem misericordiāe nōminis tui ad rugiētib; preparatis ad escam, de manibus querentium animam meam, & de multis tribulationibus quæ circumdederunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre,

Capitulum. *Prov. 31. 6*

Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem. Non timēbit domū suā a frigidibus nivis.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. **V.** Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus vultu. Glōria Patri. Adjuvabit. **V.** Elēgit eam Deus, & praelēgit eam. **R.** In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.
Ista est speciosa.

Pro Martyre tantum,

Capitulum. *Eclē. 51.*

Laudabit usque ad mortem anima mea Dōminum: quoniam erūs sustinētes te, & liberās eos de manu angustiae, Dōmine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre,

Capitulum. *Prov. 31. 6*

Multae filiae congregaverunt divitias: tu supergressa es universas. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: mulier timens Dōminum, ipsa laudabitur.

R. breve. Elēgit eam Deus, * Et praelēgit eam. Elēgit. **V.** In tabernaculo suo habitare facit eam. Et praelēgit. Glōria Patri. Elēgit. **V.** Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Vesperas: Antiphona. Dum esset rex, & alia ut supra in primis Vesperis. xcviij. **V.** Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem, & panem otiosa non comedit.

Si fuerint plures non Virgines, idem sit Officium ut supra.

Lectiones pro Martyre tantum.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Joānis Chrysostomi. *Serm. 67. de diversis novi Test. locis.*

Lectio iv.

Ego maxime commemoratiōnes diligo Martyrum, diligo & amplēctor; atque omnes quidem, sed tum praecipue, cum mulierum certamina proponuntur. Quāto enim infirmus est vas, tantō major est gratia, tantō illustrius est trophaeum, tantō insignior est victōria, non ob imbecillitatem sexus athletarum, sed quod per ea, quibus vicerat inimicus, nunc etiam vincatur.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spēcie tua & pulchritudine tua intēde, prospere procēde, & regna. Et deducet.

Lecc

Lectio v.

Per mulierem vicit, per mulierem superatus est. Hoc illius antea telum erat: hoc illius nunc cædis factum est instrumentum, hoc vas apparuit insuperabile. Peccavit illa prior, & mortua est: ista mortua est, ne peccaret. Illa tum futilis promissi spe inflata, Dei leges violavit: hæc vitam præsentem contempsit, ne fides in suum benefactorem ejuraret. Quam igitur deinceps sperare poterunt excusationem viri, si molles sint, & ignavi: quam verò veniam, cum fortiter ac viriliter se gerant mulieres, cum adeo se generose ad certamina pietatis accingant? **R.** Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus Deus tuus oleo laetitiae. **V.** Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Fuit illi corpus imbecillum, & obnoxius sexus injuriæ, verumtamen omnium horum imbecillitatem adveniēns gratia occultavit. Nihil enim est, nihil planè potentius est eo, qui magno cum studio Dei timorem hæbeat in mente defixum; sed quamvis ignes, quamvis ferum, quamvis bestias, quamvis aliud quidvis minentur hostes, omnia nullo negotio contēmit: quod utique Beata ista etiam fecit.

R. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. **V.** Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Glōria Patri. Mulier.

COMMUNE

Dedicationis Ecclesiae.

Ad Vesperis, Antiphona. Domum tuam Dōmine, cum reliquis de laudibus. cxviij. **Psalmus.** Dixit Dōminus, cum reliquis de Domi-

nica, 94. & loco ultimi, **Psalmus** Lauda Jerusalem. 100.

Capitulum. *Apo. 21.*

Vidi civitatem sanctam Jerusalem novam descendentem de caelo à Deo, paratam sicut sponsam ornatam viro suo.

Hymnus.

Celestis urbs Jerusalem, Beata pacis vivitio, Quæ celsa de visentibus Saxis ad astra tolleris, Sponsæque ritu cingeris Mille Angelorum millibus. O sorte nupta prospera, Dotata Patris gloria, Perspersa Sponsi gratia, Regina formosissima, Christo jugata Principi, Cæli corusca Civitas.

Hæc margaritis emicant, Patēntque cunctis ostia: Virtute namque prævia Mortalis illic ducitur, Amore Christi percitus Tormenta quisquis sustinet.

Scalpri salubris ictibus, Et tunsiōne plurima, Fabri polita malleo Hanc saxa molem cōstruunt, Aptisque juncta nexibus Locantur in fastigio.

Decus Parenti debitum Sit usquequæque Altissimo, Natōque Patris Unico, Et inclyto Paraclyto, Cui laus, potestas, glōria Æterna sit per sæcula, Amen.

V. Hæc est domus Dōmini firmiter ædificata. **R.** Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Antiphona. Sanctificavit Dōminus tabernaculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dōminus.

In

In ipso die Dedicationis Ecclesie, & per Octavam, & quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesie.

Oratio.

DEus, qui invisibiliter omnia continet, & tamen pro salute generis humani signa tue potentie visibiliter ostendis: templum hoc potentia tue inhabitationis illustra, & concede; ut omnes, qui huc deprecaturum conveniunt, ex quacumque tribulatione ad te clamaverint, consolationis tue beneficia consequantur. Per Dominum, &c.

In anniversario Dedicationis Ecclesie, & per Octavam.

Oratio.

DEus, qui nobis per singulos annos huius sancti templi tui consecrationis reparas diem, & sacris semper mysteriis representas incolumes: exaudi preces populi tui, & presta; ut quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse letetur. Per Dominum.

Ad Matutinum Invitatorium.

Domum Dei decet sanctitudinem. Sponsus ejus Christum adoremus in ea. **Psalmus.** Venite, exultemus. 1. **Hymnus.** Cœlestis urbs Jerusalem, ut supra.

In primo Nocturno, **Antiphona.** Tollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi, qui habitant in eo. Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo cor-

de, * qui non accipit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * & misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit rex glória.

Quis est iste rex glória? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit rex glória.

Quis est iste rex glória? * Dominus virtutum ipse est rex glória.

Ant. Tollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales.

Antiphona. Erit mihi Dominus in Deum, & lapis iste vocabitur domus Dei.

Psalmus 47.

DEus noster refugium, & virtus: * adiutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

Sonerunt, & turbatae sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus manû diliculo.

Conturbatae sunt gentes, & inclinatae sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * au-

uferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburent igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Antiphona. Erit mihi Dominus in Deum, & lapis iste vocabitur domus Dei.

Antiphona. Edificavit Moyses altare Domino, Deo.

Psalmus 47.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ: mons Sion, * latera Aquilonis civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturiētis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in ætænum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justitia plena est dextera tua.

Letetur mons Sion, & exultent filie Judæ, * propter iudicia tua Domine.

Circumdate Sion, & complectimini eam: * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: * & distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus nos-

ter in ætænum, & in sæculum sæculi: * Ipse reget nos in sæcula.

Antiphona. Edificavit Moyses altare Domino Deo. * Domum tuam Domine decet sanctitudo.

Ant. In longitudinem dierum. Pater noster. **Abolutio.** Exaudi Domine.

Benedictio. Jube domne. **Benedictio.** Benedictione perpetua.

De libro secundo Paralipomenon.

Lectio 1.

Cum complisset Salomon fundens preces, ignis descendit de cœlo, & devoravit holocausta & victimas: & majestas Domini implevit domum. Nec poterant sacerdotibus ingredi templum Domini, eod quod impleisset majestas Domini templum Domini. Sed & omnes filii Israel debebant descendente ignem, & gloriam Domini super domum: & corruentes proni in terram super pavimentum stratum lapide, adoraverunt & laudaverunt Dominum: Quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus. Rex autem & omnis populus immolabant victimas coram Domino. Mactavit igitur rex Salomon hostias, boum viginti duo millia, arietum centum viginti millia: & dedicavit domum Dei rex, & universus populus.

2. In dedicatione templi decantabat populus laudem: Et in ore eorum dulcis resonabat sonus.

3. Fundata est domus Domini supra verticem montium, & venient ad eam omnes gentes. Et in ore.

Benedictio. Unigenitus Dei Filii.

Lectio 1.

Sacerdotes autem stabant in officii suis: & Levitæ in organibus carminum Domini, quæ fecit David rex ad laudandum Dominum: Quoniam in ætænum misericordia ejus: hymnos David canentes per manus suas: porrò sacerdotibus canebant tubis ante eos, cunctisque

Israël stabat. Sanctificavit quoque Salomon nedium atrii ante templum Domini: obtulerat enim ibi holocausta & adipas pacificorum: quia altare æneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta & sacrificia & adipas. Fecit ergo Salomon solemnitatem in tempore illo septem diebus, & omnis Israël cum eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath usque ad torrentem Ægypti. Fecitque die octavo collectam, eo quod dedicasset altare septem diebus, & solemnitatem celebrasset diebus septem.

F. Fundata est domus Domini supra verticem montium, & exaltata est super omnes colles: * Et venient ad eam omnes Gentes, & dicent: Glória tibi Domine. **V.** Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et venient. **Benedictio.** Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

Complevitque Salomon domum Domini, & domum regis, & omnia quæ disposuerat in corde suo, ut faceret in domo Domini, & in domo sua, & prosperatus est. Apparuit autem ei Dominus nocte, & ait: Audivi orationem tuam, & elegi locum istum mihi in domum sacrificii. Si clausero cælum, & pluvia non fluxerit, & mandavero & præcæpero locustæ, ut devoret terram, & misero silentiam in populum meum: conversus autem populus meus, super quos invocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, & exquisierit faciem meam, & egerit penitentiam a vis suis pessimis: & ego exaudiam de cælo, & propitius ero peccatis eorum, & sanabo terram eorum. **U.** In quoque mei erunt aperti, & aures mee erectæ ad orationem ejus, qui in loco isto oraverit. Elegi enim & sanctificavi locum istum, ut sit

nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei & cor meum ibi cunctis diebus.

R. Benedic Domine domum istam, quam edificavi nomini tuo, venientium in loco isto: * Exaudi preces in excelsis solio gloriæ tuæ. **V.** Domine, si conversus fuerit populus tuus, & oraverit ad sanctuarium tuum. Exaudi preces. Glória Patri. Exaudi.

In secundo Nocturno, Antiphona. Non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum: * concupiscit, & deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, & caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Et enim passer invenit sibi domum: * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, & Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua Domine: * in sæcula sæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Et enim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus eorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * & respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elegi abiectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, & veritatem di-

diligit Deus: * gratiam, & gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulat in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Antiphona. Non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

Antiphona. Vidit Jacob scalam, summities ejus cælos tangebat, & descendentes Angelos, & dixit: Verè locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in montibus sanctis: * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babilonis * scientium me.

Ece alienigenæ, & Tyrus, & populus Æthiopum, * hi fuerunt illi.

Numquid Sion dicit: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, & principum: * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut letantium omnium * habitatio est in te.

Antiphona. Vidit Jacob scalam, summities ejus cælos tangebat, & descendentes Angelos, & dixit: Verè locus iste sanctus est.

Antiphona. Erexit Jacob lapidem in titulum, fundens oleum desuper.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meæ: * in die clamavi, & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * in lacum aurem tuam ad preces meam:

Quia repleta est malis anima mea: * & vita mea inferno appropinquavit.

Estimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut

homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebris, & in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuerunt me abominationem sibi. Traditus sum, & non egrediar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * & veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscetur in tenebris mirabilia tua: * & justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * & manè oratio mea præveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in laboribus à juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum & conturbatus.

In me transierunt ira tue: * & terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amicum, & proximum: * & notos meos à miséria.

Antiphona. Erexit Jacob lapidem in titulum, fundens oleum desuper.

V. Domus mea. **R.** Domus orationis vocabitur. Pater noster. **Aboluit.** Ipsius pietas. **V.** Jube domne. **Be-**

nedictio. Deus Pater omnipotens. Sermo Sancti Augustini Episcopi. *Sermone 252. de Tempore.*

Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres charissimi, altaris vel templi festivitatem cólimus, si fideliter ac diligenter aténdimus, & sancte ac justé vivimus, quicquid in templis manufactis agitur, totum in nobis spiritali edificatióne complétur. Non enim mentitus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. Et iterúm: Nescitis, quia cõpõra vestra templum sunt Spiritus sancti, qui in vobis est? Et ideo, fratres charissimi, quia nullis præcedentibus méritis per gratiam Dei merímus, quantum pòssumus cum ipsius adiutorio laboremus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est in nobis ipsis invéniat, quod oculos suæ majestátis offéndat.

R. Orántibus in loco isto. **D.** Dimitte peccata pòpuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ambulent, & da glóriam in loco isto. **V.** Qui regis Israël inténde, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte peccata. **Benedictio.** Christus perpétuè.

Lectio v.

Sed habitaculum cordis nostri evacuétur vitis, & virtútibus repléatur: claudátur diabolo, & aperíatur Christo: & ita laboremus, ut nobis bonórum óperum clavibus januam regni cõlestis aperire possimus. Sicut enim malis óperibus, quasi quibúsdam seris ac vétitibus, víta nobis janua clauditur; ita absque dubio bonis óperibus aperitur. Et ideo, fratres charissimi, unusquisque consideret conscientiam suam, & quando se aliquo crimine vulnerátum esse cognoverit, prius oratiónibus, jejuniis vel elemósynis stú-

deat mundare conscientiam suam, & sic Eucharistiam præsumat accipere. **R.** O quam metuendus est locus iste! **V.** Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cœli. **V.** Hæc est domus Dómini firmiter ædificata, benè fundata est supra petram. Verè. **Benedictio.** Ignem sui amoris.

Lectio vi.

SI enim agnoscens reatum suum, ipse se à divino altari subtráxerit, citò ad indulgéntiam divinæ misericordiæ pervéniet. Quia sicut qui se exáltat, humiliábitur; ita è contrario, qui se humiliat, exáltabitur. Qui enim, sicut dixi, agnoscens reatum suum, ipse se humiliter ab altari Ecclesiæ pro emendatióne vitæ rémovere voluerit, ab ætérno illo & cõlesti convivio excommunicári penitus non timébit.

R. Manè surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens óleum desuper, votum vovit Dómino: **V.** Verè locus iste sanctus est, & ego nesciebam. **V.** Cùmque evigilasset Jacob de somno, ait. Verè locus. Glória Patri. Verè locus.

In tertio Nocturno, Antiphona. Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectiõne Dei cœli commorabitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, & illi non additur in fine Alleluia, tunc principium Psalmi est à secundo V. Dicit Dómino.

Psalmus 90.

Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectiõne Dei cœli commorabitur.

Dicit Dómino: Suscepit meus Deus tu, & refugium meum: **V.** Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, & à verbo áspero.

Scâpulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timébis à timóre nocturno.

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris: * ab incurso, & daemónio meridiano. Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: * & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Dómine spes mea: * Altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: * & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam angelis suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspídem, & basiliscum ambulabis: * & conculcabis leonem & draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: * prótegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, & ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum & glorificabo eum.

Longitudine dierum replébo eum: * ostendam illi salutarem meum.

Antiphona. Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectiõne Dei cœli commorabitur.

Antiphona. Templum Dómini sanctum est, Dei structura est, Dei edificatio est.

Psalmus 91.

Cantate Dómino canticum novum: * cantate Dómino omnibus terra.

Pars Æstiva.

Cantate Dómino, & benedicite nómini ejus: * annuntiate de die in diem salutarem ejus.

Annuntiate inter Gentes glóriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dóminus, & laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium æmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Dómino glóriam Gentium, afferte Dómino glóriam & honorem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tollite hostias, & intróite in átria ejus: * adoráte Dominum in atrio sancto ejus.

Commovéatur à facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dóminus regnavit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicabit pòpulos in æquitate.

Lætétur cœli, & exultet terra, commovéatur mare, & plenitudo ejus: * gaudebunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvârum à facie Dómini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * & pòpulos in veritate sua.

Antiphona. Templum Dómini sanctum est, Dei structura est, Dei edificatio est.

Antiphona. Benedicta glória Dómini de loco sancto suo, alleluia. **Psalmus 98.**

Dominus regnavit, irascantur populi: * qui sedet super Chérubim, moveatur terra.

Dóminus in Sion magnus: * & excelsus super omnes pòpulos.

Constitute nōmīni tuo magno: quōniam terribile, & sanctum est: * & honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiōnes: * iudicium & iustitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dōminum Deum nostrum, & adorāte scabellum pedum eius: * quōniam sanctum est.

Mōyses & Aaron in sacerdotibus ejus: * & Samuēl inter eos, qui invocabant nomen ejus.

Invocabant Dōminum, & ipse exaudiēbat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiēbant testimōnia ejus, * & pręceptum quod dedit illis.

Dōmine Deus noster tu exaudiēbas eos: * Deus tu propitius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiōnes eōrum.

Exaltate Dōminum Deum nostrum, & adorāte in monte sancto ejus: * quōniam sanctus Dōminus Deus noster.

Añā. Benedicta glōria Dōmini de loco sancto suo, allelūia. **Y.** Hęc est domus Dōmini firmiter edificata. **R.** Bene fundata est supra firmam petram. Pater noster. **Abolutio.** A vinculis. **Y.** Jube domne. **Benedictio.** Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 19.*

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 8. in Lucam, prope finem.

Zachæus staturā pusillus, hoc est, nullā nobilitatis ingēnitę dignitate sublimis, exiguus meritis sicut pōpulis natiōnum, audito Dōmini Salvatoris adventu, quem sui

non recēperant, videre cupiēbat. Sed nemo facile Jesum videt: nemo potest Jesum videre constitutus in terra. Et quia non Prophętas, non legem habēbat, tamquam formę gratiam naturālis, ascendit in sycomorum, vanitatem scilicet Judęorum vestigio suo prōterens, errata quoque corrigens superioris ætatis: & ideo Jesum in interioris domus recēpit hospitio.

R. Domus mea, domus oratiōnis vocabitur, dicit Dōminus: in ea omnis qui petit, accipit: & qui quærit, invenit: * Et pulsanti aperietur. **Y.** Pēтите, & accipietis: quærite, & inveniētis. Et pulsanti. **Benedictio.** Divinum auxilium.

Lectio vij.

E bene ascendit in arborem, ut arbor bona bonos fructus faceret: ac naturāli excluis oleastro, & contra naturam insērtus in bonam olivam, fructum posset legis afferre. Radix enim sancta, etsi rami inutilis: quorum infructuosam glōriam plebs Gēntium fide resurrectionis, quasi quadam cōrporis elevatiōne transcendit. Zachæus ergo in sycomoro, cæcus in via: quorum alterum Dōminus miseraturus expectat, alterum mansiōnis sue claritate nobilitat: alterum sanaturus interrogat, apud alterum se non invitatus invitatur. Sciēbat enim uberem hospitii sui esse mercēdem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitantis audierat, jam viderat affectum.

R. Lápides pretiosi omnes muri tui: * Et turres Jerusalem gemmis edificabuntur. **Y.** Portę Jerusalem ex sapphiro & smaragdo edificabuntur, & ex lapide pretioso omnis circuitus muri ejus. Et turres. Glōria Patri. Et turres. **Bened.** Ad societatem.

Lectio ix.

Verum ne cecum illum tamquam fastidiosū pauperumeitō

re-

reliquisse videamur, & transisse ad divitem, expectemus eum, quia expectavit & Dōminus: interrogemus nos, quia interrogavit & Christus. Nos interrogemus, quia nescimus: ille quia noverat. Nos interrogemus, ut sciāmus undē iste curatus sit: ille interrogavit, ut in uno plures disceremus, undē Dōminum videre mereamur. Interrogavit enim, ut crederemus neminem nisi confidentem posse salvari.

Te Deum laudamus. 12.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

Domum tuam Dōmine decet sanctitudo, in longitudinem dierum. **Psalm.** Dōminus regnavit, cum reliquis. 14. **Antiph.** Domus mea, domus oratiōnis vocabitur. **Añā.** Hęc est domus Dōmini firmiter edificata, bene fundata est supra firmam petram. **Añā.** Bene fundata est domus Dōmini supra firmam petram. **Añā.** Lápides pretiosi omnes muri tui, & turres Jerusalem gemmis edificabuntur.

Capitulum.

Apoc. 21.

Vidi civitatem sanctam Jerusalem novam descendētem de celo a Deo, paratam, sicut sponsam ornātam viro suo.

Hymnus.

Alto ex Olympi vertice,
Summi Parentis Filius,
Ceu monte desectus lapis,
Terras in imas decedens,
Domus supęrnę, & infimę,
Utrūque junxit angulum.
Sed illa sedes Coelitem
Semper resultat laudibus,
Deumque Trinum & Unicum
Jugi canore prædicat:
illi canētes jūngitur
Almę Sionis amali.
Hęc templa, Rex Coelitem,
Imple benigno lumine:
Huc o rogatus adveni,

Plebisque vota suscipe,
Et nostra corda jūgiter
Perfunde cœli gratia.

Hic impetrent fideium

Voces, precęque supplicum
Domus beatę mūnera,
Partisque donis gaudeant:
Donec soluti corpore
Sedes beatę implent.

Decus Parenti debitum
Sit usquequęque Altissimo,
Natoęque Patris Unico,
Et inchoy Paraclyro,
Cui laus, potestas, glōria
Æterna sit per sæcula.
Amen.

Y. Hęc est domus Dōmini firmiter edificata. **R.** Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Antiphona.

Zachæus festinus descendē, quia hodiē in domo tua oportet me manere: ac ille festinans descendit, & suscepit illum gaudens in domum suam. Hodiē huic dōmū salus a Deo facta est, allelūia.

In ipso die Dedicatiōnis Ecclesie, & per Octavam, & quando varianda est Oratio ob concursum Dedicatiōnis alterius Ecclesie, Oratio.

Deus, qui invisibiliter omnia continēs, & tamen pro salute generis humani signa tua potentię visibiliter ostēdis: templum hoc potentia tua inhabitatiōnis illustra, & concede; ut omnes, qui huc deprecatori conveniunt, ex quacumque tribulatione ad te clamaverint, consolatiōnis tue beneficia consequantur. Per Dōminum, &c.

In anniversario Dedicatiōnis Ecclesie, & per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecratiōnis reparas diem, & sacris semper mysticis representas in-

columes: exaudi preces pópuli tui, & præsta; ut quisquis hoc templum benedicticia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse lætetur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Domus mea.

Capit. Vidi civitatem, ut sup. cxvij.

R. breve. Domum tuam Dómine,

*** Decet sanctitudo. Domum.** *Y.* In longitudinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum. *Y.* Locus iste sanctus est, in quo orat sacerdotes.

R. Pro delictis & peccatis pópuli.

Ad Sextam, Antiphona.

Hæc est domus Dómini.

Capitulum. *Apoc. 21.*

ET audivi vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis. Et ipsi populus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

R. breve. Locus iste sanctus est,

*** In quo orat sacerdotes. Locus.**

Y. Pro delictis & peccatis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus. *Y.* Hæc est domus Dómini firmiter edificata.

R. Benè fundata est supra firmam petram.

Ad Nonam, Antiphona.

Lápides pretiosi.

Capitulum. *Apoc. 21. b.*

ET abstergit Deus omnem lacrymam ab oculis eorum: & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedebat in throno: Ecce nova facio omnia.

R. breve. Hæc est domus Dómini

*** Firmiter edificata. Hæc est.**

Y. Benè fundata est supra firmam petram. Firmiter edificata. Glória Patri. Hæc est. *Y.* Benè fundata est domus Dómini. **R.** Supra firmam petram.

In secundis Vesperis, Antiphona,

Psalmi, Capitulum, & Hymnus ut in primis Vesperis, cix. Y. Domum

tuam Dómine decet sanctitudo.

R. In longitudinem diérum.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quam metuendus est locus iste!

Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cœli.

S E C U N D A D I E

Infra Octavam.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractatu Sancti Augustini Episcopi super Psalmos

LECTIO IV. *In Psalm. 121.*

JERUSALEM, quæ edificatur ut civitas. Fratres, quando dicebat ista David, perfecta erat illa civitas, non edificabatur. Nescio quam ergo civitatem dicit, quæ modo edificatur, ad quam currunt in fide lápides vivi, de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coedificamini in domum spiritualem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coedificamini? Vivis, si credis: si autem credis, efficieris templum Dei; quia dicit Apostolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

R. Orantibus pópuli tui Deus, & ostendit eis viam bonam, per quam ambulant, & da gloriam in loco isto.

Y. Qui regis Israël intēde, qui deducis velus ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte.

LECTIO V.

Psa ergo modò civitas edificatur.

I Prædicuntur de montibus lápides per manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lápides in manibus artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coedificari in structuram templi. Est ergo ista Jerusalem, quæ edificatur ut civitas: fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apostolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere, præter id quod positum est, quod est Christus Jesus.

R. O quam metuendus est locus iste! Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cœli. *Y.* Hæc est domus Dómini firmiter edificata, benè fundata est supra firmam petram. Verè.

LECTIO VI.

Fundamentum quando ponitur in terra, desuper edificantur parietes, & pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cœlo est, ad cœlum edificemur. Corpora edificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus Basilicæ: & quia corpora edificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia verò spiritaliter edificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi edificemur; quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jérusalem.

R. Manè surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Dómino:

*** Verè locus iste sanctus est, & ego nesciebam. Y.** Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Verè locus. Glória Patri. Verè locus.

In tertio Nocturno.

LECTIO sancti Evangelii secundum Lucam. *Cap. 19.*

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

De Homilia Sancti Ambrósii Episcopi.

Ex lib. 8. in Lucam, prope finem.

ET confestim, inquit, vidit, & sequebatur illum, magnificans

Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere, præter id quod positum est, quod est Christus Jesus.

R. O quam metuendus est locus iste! Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cœli. *Y.* Hæc est domus Dómini firmiter edificata, benè fundata est supra firmam petram. Verè.

LECTIO VI.

Fundamentum quando ponitur in terra, desuper edificantur parietes, & pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cœlo est, ad cœlum edificemur. Corpora edificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus Basilicæ: & quia corpora edificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia verò spiritaliter edificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi edificemur; quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jérusalem.

R. Manè surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Dómino:

*** Verè locus iste sanctus est, & ego nesciebam. Y.** Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Verè locus. Glória Patri. Verè locus.

In tertio Nocturno.

LECTIO sancti Evangelii secundum Lucam. *Cap. 19.*

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

De Homilia Sancti Ambrósii Episcopi.

Ex lib. 8. in Lucam, prope finem.

ET confestim, inquit, vidit, & sequebatur illum, magnificans

Dóminum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dóminum prædicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione præstricte, in Zachæo, citius quam oportuit, derelicti, justæ habeant commotionis offensam.

R. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, accipit: & ea querit, invenit. Et pulsanti aperietur. *Y.* Petite, & accipietis, querite, & invenietis. Et pulsanti.

LECTIO VIIII.

Discant divites, non in facultatibus crimen habere, sed in iis, qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiæ ut impedimenta improbis, ita bonis sunt adjumenta virtutis. Dives certè Zachæus, & electus à Christo: sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum quod fraude sustulerat, (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas nisi injuria perseverat, quia non spolia, sed dona queruntur) uberiorem mercedem quam conferebat, accepit.

R. Lápides pretiosi omnes muri tui, & turres Jérusalem gemmis edificabuntur. *Y.* Porte Jérusalem ex sapphiro & smaragdo edificabuntur, & ex lapide pretioso omnis circuitus muri ejus. Et. Glória Patri. Et.

LECTIO IX.

ET benè princeps inducitur publicanorum. Quisjam de se desperet, quando & iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites, aváros. Quia staturá pusillus

lii 3

lus erat. Quid sibi vult, quod nullus alterius statum Scriptura, nisi huius expressit? Vide ne forte malitia pusillus, aut adhuc pusillus fidei. Nondum enim reddere promiserat: nondum viderat Christum merito adhuc pusillus. Joannes autem magnus, quia & Christum vidit, & Spiritum sicut columbam super Christum manentem, sicut ipse ait: Vidi Spiritum descendentem sicut columbam, & manentem super eum.

Te Deum laudamus. 12.

TERTIA DIE

Infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Sermone 256. de Tempore.

Lectio iv.

Celebritas huius congregationis, dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostrarum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc seculo edificamur, ut in fine seculi dedicemur. Edificium, immo edificatio habet laborem, dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgabant, hoc fit modo, cum congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de sylvis & montibus ligna & lapides præcidiuntur: cum vero catechizantur, baptizantur, formantur, tamquam inter manus fabricorum, & opificum dolantur collineantur, complantantur. Verumtamen domum Domini non faciunt, nisi quando charitate compaginantur.

R. Orantibus in loco isto. **V.** Dimitte peccata populi tui Deus, & ostende eis viam bonam, per quam ambulet, & da gloriam in loco isto.

V. Qui regis Israel intendit, qui dedecis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte.

Lectio v.

Ligna ista & lapides si non sibi certo ordine coherent, si non se pacifice innicerent, si non se invicem coherendo sibi, quodammodo amarent, nemo huc intraret. Denique quando vides in aliqua fabrica lapides & ligna bene sibi coherere, securus intras, rulinam non times. Volens ergo Dominus Christus intrare, & in nobis habitare, tamquam edificando dicebat: Mandatum novum do vobis, ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Veteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruina jacebatis. Ergo ut eruamini a vestra ruine vetustate, vos invicem amate.

R. O quam metuendum est locus iste! **V.** Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta celi. **V.** Hæc est domus Domini firmiter edificata, bene fundata est supra firmam petram. Verè.

Lectio vi.

Consideret ergo charitas vestra, edificari adhuc istam domum toto, sicut prædictum est & promissum, orbe terrarum. Cum enim edificatur domus post captivitatem, sicut habet alius Psalmus, dicitur: Cantate Domino canticum novum: cantate Domino omnis terra. Quod tibi dixit, canticum novum: hoc Dominus dixit, mandatum novum. Quid enim habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amantis est. Vox huius cantoris, fervor est sancti amoris. Amemus, gratias amemus: Dominum enim amamus, quo nihil melius invenimus: ipsum amemus propter ipsum, & nos in ipso, tamen propter ipsum.

R. Manè surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Dominus. **V.** Verè locus iste sanctus est, &

ego

ego nesciebam. **V.** Cumque evigilasset Jacob de somno, ait: Verè locus. Gloria Patri. Verè locus.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

De Homilia Sancti Ambrósii Episcopi.

Ex lib. 8. in Lucam, prope finem.

Qua autem turba, nisi imperitata confusio multitudinis, quæ verticem nequit videre sapientie? Ergo Zachæus quamdiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascendit, & vidit: hoc est, plebis jam transgressus inscitiam, meruit, quem desiderabat, aspiceret. Pulchrè autem addidit: Quia illa arte erat transiturus Dominus: vel ubi sycómorus, vel ubi crediturus: ut & mysterium servaret, & gratiam seminaret. Sic enim venerat, ut per Judæos transiret ad Gentes.

R. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit: & qui querit, invenit: Et pulsanti aperiatur. **V.** Petite, & accipietis: querite, & invenietis. Et pulsanti.

Lectio viij.

Vidit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitate fidei inter fructus novorum operum, velut fecundæ altitudine arboris eminēbat. Et quoniam de typo ad moralia defleximus, inter tot credentium voluptates Dominicæ die relaxare animum dicitur. Zachæus in sycómoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque completeretur illud: Arbor fici produxit grossos suos.

R. Lápides pretiosi omnes muri tui: Et turres Jerusalem gemmis edificabuntur. **V.** Porta Jerusalem ex sapphiro & smaragdo edificabuntur, & ex lapide pretioso omnis circuitus muri ejus. Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix.

AD hoc enim Christus adventit, ut ex lignis non poma, sed homines nascerentur. Legimus alibi: Cum esses sub arbore fici, vidi te. Ergo Nathanaël sub arbore, hoc est, supra radicem, quia justus. Radix enim sancta. Sub arbore tamen Nathanaël, quia sub lege Zachæus supra arborem, quia supra legem. Ille Domini occultus defensor, hic publicus prædicator. Ille adhuc Christum ex lege quærebat: iste jam supra legem relinquēbat: & Dominum sequebatur.

Te Deum laudamus. 13.

QUARTA DIE

Infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone Sancti Augustini Episcopi.

Ex Sermone 256. de Tempore.

Lectio iv.

Atténdite in Psalmo dedicationis, quem modò cantavimus ex ruina edificiorum: Conscidisti sacrum meum; hoc pertinet ad rulinam. Quid ergo ad edificium? Et accinxisti me laticia. Vox dedicationis: Ut caneret tibi gloria mea, & non compungar. Quis est, qui loquitur? In verbis ejus agnoscite. Si expóno, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, continuo agnoscetis loquentem, ut amētis alloquentem. Quis est, qui dicere potuit: Edificasti Dómine ab inferis animam meam?

R. Orantibus in loco isto. **V.** Dimitte peccata populi tui Deus, & ostēde

lii 4

de

de eis viam bonam, per quam ambularent, & da glóriam in loco isto.

Y. Qui regis Israël intēde, qui dedūcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte.

Lectio v.

Cujus anima jam ab inferis eruta est, nisi de qua dictum est alio loco: Non derelinque animam meam in inferno? Proponitur dedicatio, & cantatur liberatio, canticum dedicationis domus, & dicitur: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me, & non jucundasti inimicos meos super me. Attēditē Judæos inimicos, qui se putabant occidisse Christum, vicisse tamquam inimicum, perdidisse quasi hominem ceteris similem atque mortalem.

R. O quam metuendus est locus iste! **Y.** Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cœli. **Y.** Hæc est domus Domini firmiter edificata, benè fundata est supra firmam petram. Verè.

Lectio vi.

Resurrexit tertiā die, & ejus vox est: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me. Attēditē Apostolum dicentem: Propter quod eum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, predicatione alicui compungebantur. In ejus ergo predicatione, & per Apostolorum constantiā diffamationem alicui compungebantur, & convertebantur: alicui durabantur, & confundebantur: nulli tamen jucundabantur.

R. Manè surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino; **Y.** Verè locus iste sanctus est, & ego nesciebam. **Y.** Cūque evigilasset Jacob de somno, ait. Verè locus. Glória Patri. Verè locus.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij.

Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ. Lib. 27. Moral. cap. 27. post medium.

Sic veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fatuitatem. Hinc quæsit scriptum est: Stulta mundi eligit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursum dicitur: Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc seculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc Evangelicæ historiæ verba testantur: quia Zachæus cū videre præteriturbam nihil posset, sycómori arborem ascendit, ut transeuntem Dominum cerneret. Sycómorus quippe ficus fatua dicitur.

R. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit: & qui querit, invenit: **Y.** Et pulsanti aperietur, **Y.** Petite, & accipietis: querite, & invenietis. Et pulsanti.

Lectio viij.

Pusillus itaque Zachæus sycómorum sibiit, & Dominum vidit: quia qui mundi stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dominum turba præpedit: quia infirmitatem humanæ mentis, ne lucem veritatis intēdat, curarum sæcularium tumultus premit. Sed prudenter sycómorum ascendimus, si providē eam, quæ divinitus præcipitur, stultitiam mente tenemus. Quid

Quid enim in hoc mundo stultius, quam amissa non querere, possessa sapientibus relaxare, nullam pro acceptis injuriis injuriam reddere, immo adjunctis aliis patientiam præbere?

R. Lápides pretiosi omnes muri tui. **Y.** Et turres Jerusalem gemmis edificabuntur. **Y.** Porta Jerusalem ex sapphiro & smaragdo edificabuntur, & ex lapide pretioso omnis circuitus muri ejus. Et Gloria Patri. Et.

Lectio ix.

Quasi enim sycómorum nos ascendere Dominus præcipit, cū dicit: Qui auferit que tua sunt, ne repetas. Et rursum: Si quis te percusserit in dexteram maxillam, præbe illi & alteram. Per sycómorum Dominus transiens cernitur, quia per hanc sapientem stultitiam, etsi necdum, ut est, sólidè, jam tamen per contemplationis lumen Dei sapientia quasi in transitu videtur, quam videre nequeunt qui sibi sapientes esse videntur: quia ad concipiendum Dominum, in elata cogitationum suarum turba deprehensi, adhuc sycómori arborem non invenerunt.

Te Deum laudamus. 13.

QUINTA DIE**Infra Octavam.**

Lectioes primi Nocturni, & d Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Augustini Episcopi:

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Modò quando implentur Ecclesiæ, putamus jucundari Judæos? Ecclesiæ edificantur, dedicantur, implentur: quomodo illi jucundantur? Non solum non jucundantur, sed etiam confunduntur, & implentur vox exultantis: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: & non jucundasti inimicos

meos super me. Non jucundasti super me: si mihi credant, jucundabis in me. Ne multa dicamus, ad illa quæ cantavimus, aliquando veniamus. Quomodo dicit Christus: Conscidisti saccum meum, & accinxisti me linteā? Saccus ejus erat similitudo carnis peccati.

R. Orantibus in loco isto **Y.** Dimitte peccata populi tui Deus, & ostēde eis viam bonam, per quam ambulent, & da glóriam in loco isto. **Y.** Qui regis Israël intēde, qui dedūcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte.

Lectio v.

Non tibi vilscat quod ait, Saccum meum: ibi erat inclusum pretium tuum. Conscidisti saccum meum. Evasimus ad saccum istum. Conscidisti saccum meum. In passione conscissus est. Quomodo ergo Deo Patri dicitur: Conscidisti saccum meum? Quomodo Patri dicatur, vis audire? Conscidisti saccum meum? Quia proprio Filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Fecit enim per Judæos nescientes, unde redimerentur scientes, & confunderentur negantes. Nesciunt enim quid boni nobis operati sunt malo suo. Suspensus est saccus, & quasi lætatus est impius. Conscidit saccum læcæ persecutor, & fudit pretium nostrum Redemptor.

R. O quam metuendus est locus iste! **Y.** Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cœli. **Y.** Hæc est domus Domini firmiter edificata, benè fundata est supra firmam petram. Verè.

Lectio vi.

Cantet Christus Redemptor, gemmat Judas venditor, erubescat Judæus emptor. Ecce Judas venditor, Judæus emit, malum negotium egerunt, ambo damnati sunt, se ipsos perdidērunt venditor & emptor.

dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occiso, pro corpore dedicato. Dicat, audiamus: Conscidisti saccum meum, & accinxisti me letitia: id est, conscidisti mortalitatem meam, & accinxisti me immortalitate & incorruptione. Ut cantet tibi gloria mea, & non compungar. Quid est, non compungar? Jam contra me non ferat lanceam persecutor, ut non compungar. Christus enim surgens à mortuis jam non moritur, & mors illi ultra non dominabitur.

Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vocit Domino: * Verè locus iste sanctus est, & ego nescibam. * Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Verè locus. Gloria Patri. Verè.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bede

Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

Quæ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt a puit Deum. Ecce enim camelus deposita gibbi sarcinâ per foramen acus transit, hoc est, dives & publicanus relicto onere divitiarum, contempto censu fraudum, angustam portam, arctamque viam, quæ ad vitam ducit, ascendit. Qui mirâ devotione fidei ad videndum Salvatorem, quod naturâ minus habuerat, ascensu supplet arboris: atque ideo justè, quamvis ipse rogare non audeat, benedictionem Dominicæ sus-

ceptionis, quam desiderabat, accepit.

Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus in ea omnis qui petit, accipit: & qui querit, invenit: * Et pulsanti aperitur. * Petite, & accipietis: querite, & invenietis. Et pulsanti.

Lectio viij.

Mythicæ autem Zachæus, qui interpretatur justificatus, credentem ex Gentibus populum significat. Qui quanto curis secularibus occupatus, tanto flagitiis deprimentibus erat factus humilior. Sed ablatus est, sed sanctificatus, sed justificatus in nomine Domini nostri Jesu Christi, & in spiritu Dei nostri. Qui intrantem Jericho Salvatorem videre querebat, sed præ turba non poterat: quia gratiæ fidei, quam mundo Salvator attulit, participare cupiebat: ne ad votum perveniret, obstitit.

Lapidis pretiosi omnes muri tui: * Et turres Jerusalem gemmis edificabuntur. * Portæ Jerusalem ex sapphiro & smaragdo edificabuntur, & ex lapide pretioso omnis circuitus muri ejus. Et Gloria Patri. Et.

Lectio ix.

Adem namque turba noxiæ consuetudinis, quæ supra cæcum clamantem, ne lumen peteret, increpabat; etiam suspicientem publicanum, ne Jesum videat, tardat. Sed sicut cæcus turbarum voces magis ac magis clamando devicit: ita pusillus necesse est turba nocentis obstaculum altiora petendo transcedat, terræna relinquat, arborem crucis ascendat. Sycomorus namque (quæ est arbor folijs moro simile, sed altitudine præstans, undè & à Latinis celsa nuncupatur) ficus fatua dicitur. Et eadem Dominica

crux

crux, quæ credentes alit ut ficus, ab incredulis irridetur ut fatua.

Te Deum laudamus. 12.

S E X T A D I E

Infra Octavam.

Lectioes primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Augustini Episcopi. Ex Sermone 256. de Tempore.

Lectio iv.

Ergo, dum novam constructionem sanctæ hujus Ecclesiæ libenter attendimus, quam divino nomine hodiè dedicamus, invenit nobis debet & Deo nostro maximam laudem, & sanctitati vestræ congruum de divinæ domus ædificatione sermonem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se aliquid ædificationis habeat, quod utilitati animarum vestrarum, Deo vos interius ædificante, proficiat. Quod hic factum corporaliter videmus in parietibus, spiritaliter in mentibus: & quod hic perfectum cernimus in lapidibus & lignis, hoc, ædificante gratiâ Dei, perficitur in corporibus vestris.

Orantibus in loco isto. * Dimittite peccata populi tui Deus, & ostende eis viam bonam, per quam ambulent, & da gloriam in locostio.

Qui regis Israël intènde, qui dicitur super Cherubim. Dimittite.

Lectio v.

Principaliter ergo gratias agamus Domino Deo nostro, à quo est omne datum optimum, & omne donum perfectum: & ejus bonitatem totâ cordis alacritate laudemus, quoniam ad construendam istam domum orationis, fideiium suorum visitavit animum, excitavit affectum, surrogavit auxilium, inspiravit necesse volentibus ut vellent, adjitit bonæ voluntatis conatus ut

facerent: ac per hoc Deus, qui operatur in suis & velle & perficere pro bona voluntate, hæc omnia ipse cepit, ipse perfecit.

O quam metuendus est locus iste! * Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cœli. * Hæc est domus Domini firmiter ædificata, benè fundata est supra firmam petram. Verè non est.

Lectio vj.

Et quia opera bona in conspectu suo numquam esse permittit inania, fidelibus suis, quibus operantibus præbit virtutis suæ favorem, tribuet condignam pro tanta operatione mercedem. Adhuc amplius agenda sunt gratiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclesiâ, quam fecit nomini suo construi, fecit etiam Sanctorum Martyrum reliquiis amplius honorari.

Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vocit Domino: * Verè locus iste sanctus est, & ego nescibam. * Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Verè locus. Gloria Patri. Verè locus.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bede

Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

Et cum venisset ad locum, suscipiens Jesus vidit illum. Perambulans Jericho Salvator, venit ad

ad locum, ubi præcurrrens Zachæus sycomororum conscenderat: quia misisus per mundum sui verbi præconiis, in quibus ipse nimirum & loquebatur & ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus fide jam sublimis existens, etiam divinitatis ejus ardèbat agnita facie beari. Suspiciens vidit illum, quia per gratiam fidei à terrenis cupiditatibus præminèntem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est. Unde est illud: Oculi Domini super justos. Nam & nos qua amamus, videre: ab his qua execramus, intuitum festinamus avèrtere. **R.** Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit: & qui querit invenit: **V.** Et pulsanti aperitur. **R.** Petite, & accipietis: querite, & invenietis. Et pulsanti.

Lectio viij.

Vidit ergo Jesus vidèntem se, quia elegit eligèntem se, & amavit amantem. Hunc sanè ordinem proficiendi, hoc est, per fidem Dominicæ incarnationis ad cognitionem divinitatis perveniendi, quasi per sycomororum Jesu faciem speculandi Doctor egregius ostendit, cum ait: Non enim judicavi scire me aliquid inter vos, nisi Christum Jesum, & hunc crucifixum. Itèmq; aliis exprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lactè infirma temporariæ dispensationis, sólidum cibum ardua perpetuæ majestatis appellans. **R.** Lápides pretiosi omnes muri tui: Et turres Jerusalem gemmis edificabuntur. **V.** Porta Jerusalem ex sapphro & smaragdo edificabuntur, & ex lapide pretioso omnis circuitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

ET dixit ad eum: Zachæe, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, & excepit illum gaudens. Manebat aliquando Dominus in domo principis Pharisæorum, hoc est, in Judæorum synagoga docebat: sed quia non baptizatum ante prædium, sabbato curantem, publicanos & peccatores recipièntem, contra avaritiam disputantem, & cætera digna Deo gerentem, lingua venenata carpèbant: pertæsus eorum facinora, discessit & aufugit, dicens: Relinquetur vobis domus vestra deserta. Hodiè autem in domo pusilli Zachæi oportet illum manere: hoc est, novæ legis gratià coruscante, in himilli credentium nationum corde quiescere.

Te Deum laudamus. 12.

SEPTIMA DIE

Infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.
Ex Homilia 33, in c. 9. Matth.

Lectio iv.

Communis omnium domus est Ecclesia, in quam vobis prius ingressis nos intramus, discipulorum formam retinèntes: ideoque communitè omnibus statim atque ingressi fuèrimus, ut illis datam legem sequamur, pacem offerimus. Nemo igitur socordià torpeat, nemo secularibus rebus suspensum animum habeat, cum jam ad prædicandum sacerdotes intraverint. Non enim parva huic rei imminet poena. Equidem milles potius malim in domum alicujus vestrum ingressus destitui, quam hic prædicans non audiri. Hoc mihi mo-

molèstius esset quam illud, quandoquidem magis propria hæc est, quam illa.

R. Orantibus in loco isto. **V.** Dimitte peccata populi tui Deus, & ostende eis viam bonam, per quam ambulent, & da glóriam in loco isto. **V.** Qui regis Israël intènde, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte.

Lectio v.

Nam hic magna illæ nostræ opes posite sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est & admirandior? Nam hæc mensa longè pretiosior est atque jucundior: & lucerna hæc, quam illa, ut norunt qui cum fide oleo peruncti, à moribus liberati sunt. Arca etiam hæc multo melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericordiam inclusam continet, quamvis pauci sint qui eam possideant. Hic & lectulus est valde illo præstantior: divinaram enim Scripturarum reliquias quovis lecto suavior est.

R. O quam metuendus est locus iste! **V.** Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cæli. **V.** Hæc est domus Domini firmiter edificata, benè fundata est supra firmam petram. Verè non est.

Lectio vi.

ET quidem si concordià perfectè servaretur à nobis, nullam aliam domum præter hanc haberemus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testantur illa tria millia, & quinque millia hominum, quibus & domus una, & mensa una, & anima una erat. Multitudinis enim credentium, inquit, unum erat cor, & anima una. Sed quia longè ab illorum virtute absumus, & per domos disjuncti sumus, sal-

tem quando huc convenimus, id omni studio faciamus. Nam etsi in aliis rebus pauperes & inopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intramus, cum charitate nos suscipite: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spiritu tuo, non voce solùm, sed animo quoque respondeat.

R. Manè surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino. **V.** Verè locus iste sanctus est, & ego nesciebam. **V.** Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Verè locus. Glória Patri. Verè locus.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij.

Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Er ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Paulo post prædicta.

ET cum vidèrent omnes, murmurabant, dicentes, quod ad hominem peccatorum dixerisset. Manifestum est, Judæos semper Gentium odisse salutem. Scriptum est enim: Sequenti verò sabbato penè universa civitas convenit audire verbum Domini. Videntes autem turbas Judæi replèti sunt zelo, & contradicebant iis, quæ à Paulo dicebantur. Et alibi, hædles etiam fratres adversus Apostolorum principem disceptabant, dicentes: Quare introisti ad viros præprium habentes, & manducasti cum illis? **R.** Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit: & qui querit

rit, invenit. * Et pulsanti aperiétur.
 * Pétite, & accipietis: querite,
 & invenietis. Et pulsanti.

Lectio vij.

STans autem Zachæus dixit ad
 Dóminum: Ecce dimidium bo-
 nórum meórum Dómine do pau-
 pèribus: & si quid aliquid defrau-
 davi, reddo quadruplum. Aliis ca-
 lumniantibus hóminem peccatórem,
 ipse Zachæus stans, id est, in ea
 quam cøperat fidei veritate per-
 sistens, non solum se ex peccatóre
 convèrsum, sed etiam inter perfectos
 probat esse convèrsatum. Dicente
 enim Dómino: Si vis perfectus esse,
 vade, vende omnia quæ habes, &
 da paupèribus; quisquis ante con-
 vèrsionem innocenter vixit, om-
 nia convèrsus potest dare paupè-
 ribus.

R. Lápides pretiosi omnes muri tui:
 * Et turres Jerusalem gemmis adifi-
 cabuntur. * Portæ Jerusalem ex
 sapphiro & smaragdo adificabun-
 tur, & ex lapide pretioso omnis
 circuitus muri ejus. Et turres. Gló-
 ria Patri. Et turres.

Lectio ix.

AT qui aliqua fraude sustulit,
 primò hæc iuxta legem red-
 dere, deinde quod sibi remanserit,
 debet dare paupèribus. Ac sic &
 ipse, quia sibi nil retinet, omnia
 sua dispèrgit, dat paupèribus, jus-
 titia ejus manet in sæculum sæculi.
 Et hæc est sapiens illa stultitia, quam
 de sycomoro publicanus quasi fruc-
 tum vitæ légerat: rapta videlicet
 reddere, própria relinquere, visi-
 bilia contemnere, pro invisibilibus
 etiam mori desiderare, seipsum
 abnegare, & ejus, qui necdum vi-
 deatur, Dómini vestigia sequi con-
 cupiscere.

Te Deum laudamus. 12.

IN OCTAVA
 Dedicacionis Ecclesie.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectio-
 nes secundi Nocturni.

Ex Epístola prima Sancti Felicis
 Papæ Quarti.

De Consecrat. dist. 1. cap. 2.

Lectio iv.

TAbernaculum Móysen, Dómi-
 no præcipiente, fecisse & sa-
 crasse, cum mensa & altari ejus, &
 cæteris vasis & utensilibus ad divi-
 num cultum explendum, légimus: &
 non solum divinis præcibus ea sa-
 crasse, sed etiam sancti olei unctio-
 ne, Dómino jubente, perlinisse nó-
 vimus. Quáliter autem hæc facta
 sint, & quomodo ipsa sacra non ali,
 quam sacerdotes sacrá unctiõe de-
 libuti, Dominóque cum vestibus
 sanctis sacrati, & Levitæ tracta-
 bant, ferébant, erigebant, & depo-
 nébant; in ipsis institutionibus, quæ
 jubente Dómino conscriptæ sunt per
 Móysen, in lege Dómini reperitur.

R. Orantibus in loco isto * Dimitte
 peccata pópuli tui Deus, & ostén-
 de eis viam bonam, per quam ámbu-
 lent, & da glóriam in loco isto.
 * Qui regis Israël inténde, qui
 dedicis velut ovem Joseph, qui
 sedes super Cherubim. Dimitte.

Lectio v.

QUáliter ergo David regum
 piissimus amplificaverit cul-
 tum Dei, & templum Dómi-
 no adificare voluerit, sed propter
 multum sanguinem, quem effuderat,
 prohibitus est, & ipse collégerat
 expénsas: Salomon quoque filius
 ejus, id ipsum quod ipse facere op-
 tâverat, jubente & auxiliante Deo,
 perfecit, & templum cum altari,
 & reliqua ad divinum cultum per-
 agendum, consecravit; in Libro
 Regum légitur: Fecit ergo Salomon
 in témpore illo festivitatem cele-
 brem,

brem, & omnis Israël cum eo,
 multitudo magna ab intróitu Emath
 usque ad rivum Egypti, coram
 Dómino Deo nostro septem dié-
 bus, & septem diebus, id est,
 quatuórdecim diébus, & in die
 octava dimisit pópulos.

R. O quam metuendus est locus
 iste! * Verè non est hic aliud, nisi
 domus Dei, & porta cæli. * Hæc
 est domus Dómini firmiter edificá-
 ta, benè fundata est supra firmam
 petram. Verè.

De Consecrat. dist. 1. cap. 17.

Lectio vj.

Solemnitates dedicatiõnum Ec-
 clesiárum & sacerdotum, per
 singulos annos solèmniter sunt cele-

branda, ipso Dómino exéplum
 dante, qui ad festum dedicatiõnis
 templi, omnibus id faciendi dans
 formam, cum reliquis pópulis eam-
 dem festivitatem celebráturus ven-
 nit, sicut scriptum est: Facta sunt
 Encenia in Jerosólymis, & hyems
 erat, & ambulábat Jesus in templo
 in pórticu Salomónis. Quòd autem
 octo diébus Encenia sint celebra-
 da, in libro Regum, peractá dedica-
 tiõe templi, reperietis.

R. Manè surgens Jacob erigebat
 lapidem in titulum, fundens oleum
 desuper, votum vovit Dómino:
 * Verè locus iste sanctus est, & ego
 nesciebam. * Cùmque vigilasset
 Jacob de somno, ait. Verè locus.
 Glória Patri. Verè locus.

OFFICIUM
 BEATÆ MARIÆ
 IN SABBATO.

OMnibus Sabbatis per annum,
 præterquam in Quatuor Fem-
 poribus, & Vigiliis, & nisi Officium
 fieri debeat de Feria, propter Offi-
 cium alicujus Dominice infra Hebdo-
 madam ponendum, ut dicitur in Ru-
 brica de Dominicis, ac nisi festum no-
 vem Lectionum occurrat, fit Officium
 de Sancta Maria modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ vj. dicuntur
 Psalmi feriales in Psalterio positi,
 nisi fuerit Festum novem Lectionum:
 quia tunc de Sancta Maria fit tan-
 tum Commemoratio in dictis Vesperis
 cum Antiphona, v. & Oratiõe,
 ut infra: quæ Commemoratio omit-
 titur, quando Feria vj. occurrat aliud
 ejusdem beatæ Mariæ Officium, 101

Capitulum. Eccli. 24. b

AB initio, & ante sæcula creata
 sum, & usque ad futurum sæ-
 culum non desinam, & in habitati-
 one sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

Ave maris stella,
 Dei Mater alma,
 Atque semper Virgo,
 Felix cœli porta.
 Sumens illud Ave,
 Gabriëlis ore,
 Funda nos in pace
 Mutans Hevæ nomen.
 Solve vincla reis,
 Profer lumen cæcis,
 Mala nostra pelle,
 Bona cuncta posce.